

Przygotowanie tekstu do publikacji wybrane informacje dla autorów

Tekst główny ogólnie

- czcionka – Times New Roman
 - tytuł – 14 punktów, pismo grube
 - tytuły części – 12 punktów, pismo grube
 - tekst – 12 punktów, pismo jasne
- odstęp między wierszami – z interlinią (tj. 1,5 wiersza)
- bez wyjustowania (tj. bez wyrównania do prawego marginesu)
- bez dzielenia (i przenoszenia) wyrazów
- unikanie podwójnych (i wielokrotnych) spacji
- wszystkie strony numerowane u góry po prawej stronie kartki
- wszystkie marginesy (lewy, prawy, górny i dolny) – 2,5 cm

Tekst główny pisownia

- tytuły utworów (muzycznych, literackich, plastycznych, filmów itp.) – kursywą
- nazwy własne – pismem prostym
- pojęcia, terminy – kursywą
- słowa i wyrażenia obcojęzyczne – kursywą
- słowa i wyrażenia obcojęzyczne przyswojone w języku polskim (szczególnie w literaturze muzykologicznej), np. rubato, raga, allegro, staccato, a vista – pismem prostym
- łącznik (dywiz) czyli krótką kreskę „-” jest znakiem ortograficznym – przy jego pomocy łączymy wyrazy np. biało-czerwony, Maria Pawlikowska-Jasnorzewska
- półpauza czyli kreska średniej wielkości „-” jest znakiem interpunkcyjnym – przy jej pomocy oznaczamy m.in. przedziały *od – do*; liczby arabskie oznaczające takie przedziały rozdziela się półpauzą, niemającą po bokach odstępów, np. *1914–1918*. Półpauza używana w funkcji myślnika (jak użyta w pierwszym wierszu tego punktu) ma po bokach odstępy (spacje)
- wyróżnienia w tekście – zaznaczone podkreśleniem (nie przez pogrubienie, rozstrzelenie, wersaliki)
- krótkie cytaty (do dwóch wierszy) – pisane w ciągu tekstu, zaznaczone cudzysłowem, obowiązkowo opatrzone przypisem z podaniem numeru strony/numerów stron
- dłuższe cytaty (ponad dwa wiersze) – pisane w osobnym akapicie bez cudzysłowu, oddzielone od góry i dołu podwójną interlinią, obowiązkowo opatrzone przypisem z podaniem numeru strony/numerów stron

- przywołania, nawiązania, omówienia, streszczenia itp. prac innych autorów (nie dosłowne cytaty) obowiązkowo opatrzone przypisem
- przy pierwszym pojawieniu się osób przywoływanych w tekście głównym podaje się pełne imiona, następne przywoływania – tylko nazwisko bez inicjałów (z wyjątkiem sytuacji, gdy w tekście wstępują dwa identyczne nazwiska)

Przypisy ogólnie

- czcionka – Times New Roman, 10 punktów, pismo jasne
- odstęp między wierszami – bez interlinii (tj. 1 wiersz)
- bez wyjustowania (tj. bez wyrównania do prawego marginesu)
- bez dzielenia (i przenoszenia) wyrazów
- unikanie podwójnych (i wielokrotnych) spacji
- przypisy dolne zamieszczone z numeracją ciągłą
- przypisy traktowane jak zdania – zaczynane wielką literą, kończone kropką, poszczególne elementy przypisu oddzielane przecinkami; jeśli w przypisie wymienionych jest kilka tytułów (tj. odniesień bibliograficznych), wtedy oddziela się je średnikiem, a cały przypis kończy kropką
- w tekście głównym odsyłacz do przypisu zamieszczony przed znakiem interpunkcyjnym (zwykle przed kropką), wyjątek w cytowanych utworach poetyckich – odnośnik przypisu stawiany za kropką
- w tekstach stricte naukowych zawierających liczne powołania na materiały źródłowe dopuszczane są przypisy sporządzone w systemie „autor – rok” (*Harvard System*); w systemie tym bibliografia załącznikowa pełni równocześnie funkcję przypisów bibliograficznych (system ten poza wymienieniem nie jest tutaj omówiony; informacje o tym systemie np. w: E. Wolańska, A. Wolański, *Poradnik redaktora. Zasady opracowania edytorsko-typograficznego tekstów w języku polskim*, w: *Polszczyzna na co dzień*, M. Bańko (red.), Warszawa 2006, s. 634–636, 663.)

Przypisy bibliograficzne elementy i budowa

(wg Polskiej Normy PN-ISO 690 – Załącznik krajowy NB)

obowiązkowe elementy i ich kolejność:

1. autor (pierwsza/pierwsze litera/litery imienia/imion, nazwisko; wskazane jest podanie pełnego imienia/imion przy pierwszym wymienieniu danego autora); w pracach dwóch lub więcej autorów w przypisie wymienia się ich zgodnie z kolejnością na stronie tytułowej publikacji
2. tytuł i podtytuł w pełnym brzmieniu (kursywą)
3. dla dzieł zbiorowych – redaktor, dla tłumaczeń – tłumacz; w pracach dwóch lub więcej redaktorów lub tłumaczy w przypisie wymienia się ich zgodnie z kolejnością na stronie tytułowej publikacji

4. dla artykułów w dziele zbiorowym – opis artykułu jak wyżej w punkcie 1 i 2 oraz opis dzieła zbiorowego jak w punktach 1–7
 5. miejsce wydania (nazwa miejscowości w oryginalnej pisowni)
 6. rok wydania
 7. strona/strony
- dla artykułów w czasopiśmie – tytuł czasopisma (pismo proste w cudzysłowie) rok i numer (w miejsce elementów wymienionych wyżej w punktach 4–6)
 - dla tekstu opublikowanego w Internecie dodatkowo (zwykle w miejsce informacji wymienionych wyżej w punktach 5–7) protokół dostępu (tj. dane identyfikujące dostawcę i bazę, czyli tzw. adres internetowy) oraz data dostępu (zamieszczona w nawiasie okrągłym)
 - dla wydań nutowych (partytur) dodatkowo nazwa i numer katalogowy wydawcy oraz opcjonalnie (stosownie do kontekstu) część/akt, takt/takty itp.
 - zapisy skrócone (np. przy odwołaniu do dokumentu już cytowanego, poprzedniego itp.) w języku polskim (np. tamże, dz. cyt., tenże/taż, tegoż/tejże); obowiązkowe jest zachowanie konsekwentnego (takiego samego) zapisu we wszystkich przypisach
 - drugie i kolejne powołanie się na jedno dzieło danego autora w całym tekście – dz. cyt. (bez powtarzania tytułu); jeżeli w tekście występują powołania na więcej niż jedno dzieło danego autora – tytuł (gdy krótki) lub początek tytułu (zakończony wielokropkiem) i ew. dz. cyt.
 - przywołania, nawiązania, omówienia, streszczenia itp. prac innych autorów (nie dosłowne cytaty) – zaczynanie przypisu skrótem „por.” (nie „zob.”)
 - cytowanie tekstu zamieszczonego (cytowanego) w pracy innego autora – zaczynanie przypisu skrótem „cyt. za”
 - dzieła obcojęzyczne niewydane po polsku – opis w brzmieniu oryginalnym, np. nie s[strona] lecz w danym języku p[page]

przykłady

- [książka autorska] M. T. Łukaszewski, *Fortepianowe formy wariacyjne kompozytorów polskich 1900–2010. Dzieje gatunku i technika wariacyjna*, Warszawa 2013, s. 80.
- [książka kilku autorów] C. Dalhaus, H. H. Eggebrecht, *Co to jest muzyka?*, D. Lachowska (tłum.), Warszawa 1992, s. 75.
- [kilka tytułów w jednym przypisie] L. Erhard, *Poniżej muzyki. Artykuły, recenzje, felietony*, Warszawa 1972, s. 157–161; K. Thomas, A. Wagner, *Kompendium dyrygentury chóralnej*, cz. 1, D. Synowiec (tłum.), Warszawa 2016, s. 19–30; B. Matusiak, *Hildegarda z Bingen. Teologia muzyki*, Kraków 2003, s. 73; L. Tyrmand, *U brzegów jazzu*, Warszawa 1957, s. 51–70.

- [praca zbiorowa] *Twórczość Krzysztofa Pendereckiego. Od genezy do rezonansu. Interpretacje*, M. Tomaszewski (red.), t. 1, *Początki i „mocne wejście” 1953–1960. Faza „Psalmów Dawida” i „Strof”*, Kraków 2008, s. 21.
- [artykuł w pracy zbiorowej] A. Miśkiewicz, *Psychoakustyka reżyserii dźwięku – obszary i perspektywy badań*, w: *Sztuka słuchania*, T. Rogala (red.), Warszawa 2015, s. 109.
- [artykuł w czasopiśmie] Z. Folga, *Dodekafonia Józefa Kofflera*, „Muzyka” 1972, nr 4, s. 65.
- [hasło w encyklopedii] KPod, hasło *Morricone Enio*, w: *Encyklopedia muzyczna PWM*, część biograficzna t. m, E. Dziębowska (red.), Kraków 2000, s. 377.
- [lub] A. M. Kowalska, hasło *Moniuszko Stanisław*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. XIII, E. Gilewicz (red.), Lublin 2009, s. 145–146.
- [wydanie polskie dzieła obcego] J. James, *Muzyka sfer. O muzyce, nauce i naturalnym porządku wszechświata*, M. Godyń (tłum.), Kraków 1996, s. 31.
- [dzieło obcojęzyczne niewydane po polsku] J. James, *The Music of the Spheres. Music, Science, and the Natural Order of the Universe*, New York 1993, p. 70.
- [ponowny cytat – jedna praca jednego autora] M. Tomaszewski, dz. cyt., s. 10.
- [ponowny cytat – kilka prac jednego autora] M. Tomaszewski, *Krzysztof Penderecki i jego...*, dz. cyt., s. 10.
- [ponowny cytat z pracy wymienionej w cytacie bezpośrednio poprzedzającym] Tamże, s. 10.
- [ponowny cytat tego samego autora, ale z innej pracy wymienionej w cytacie bezpośrednio poprzedzającym] Tenże, *Kompozytorzy polscy o F. Chopinie*, Kraków 1980, s. 30.
- [strona internetowa] J. Topolski, *Krzysztof Penderecki*, „Ubu Król”, <http://culture.pl/pl/dzielo/krzysztof-penderecki-ubu-krol> (dostęp: 13.12.2015).
- [partytura] K. Penderecki, *Diabły z Loudun*, akt I, scena 6, Edition Schott 6225, Mainz, s. 35

Bibliografia załącznikowa

obowiązuje alfabetyczny układ nazwisk; każdy zapis – odniesienie bibliograficzne stanowi osobny akapit i rozpoczyna się nazwiskiem przywoływanego autora, następnie pełne imię/imiona; pozostałe zasady takie same jak przy sporządzaniu przypisów bibliograficznych

Ilustracje i przykłady nutowe (materiały graficzne)

- jeżeli artykuł zawiera materiały ilustracyjne, należy przygotować dwie wersje tekstu:
 1. z materiałami ilustracyjnymi „wklejonymi” do pliku tekstowego lub bez „wklejania” ale z wyraźnym zaznaczeniem w tekście miejsca (np. inną, większą i kolorową czcionką) w którym powinny się znaleźć – jeśli ma to znaczenie, gdy nie ma znaczenia i wybór umiejscowienia materiału graficznego zostawia się redaktorowi wystarczy tylko sam tekst i osobno ilustracje
 2. tekst bez ilustracji

- w osobnym folderze należy zamieścić pliki graficzne
- ponadto w osobnym pliku tekstowym należy podać podpisy pod ilustracje oraz wymagane opisy:
 - konieczna zgoda właściciela praw autorskich i majątkowych (np. muzeum, galerii, autora obrazu, reprodukcji czy fotografii) – obowiązkowo wymienieni w opisie
 - w przypadku traktowania materiałów ilustracyjnych (i przykładów nutowych) jako cytatów (dotyczy np. kopii z wydawnictw) – opis bibliograficzny jak w przypisach
- UWAGA: ilustracje, podpisy pod ilustracje oraz miejsca zaznaczone w tekście w których mają być zamieszczone ilustracje muszą być ponumerowane – dla każdej ilustracji numer powinien być taki sam we wszystkich tych trzech miejscach
- parametry techniczne plików graficznych:
 - format JPG – kompresja zerowa (inaczej: poziom 12) lub rozdzielczość nie mniejsza niż 300 dpi w przypadku grafiki kolorowej lub w skali szarości (np. fotografie, okładki) i 600 dpi dla przykładów nutowych (grafika czarno-biała)
 - ewentualnie format TIFF

Nagrania

w opisie nagrania muzycznego – nazwa producenta, oznaczenie płyty, rok produkcji

Streszczenie

obejmuje najważniejsze zagadnienia, objętość ca 600–900 znaków ze spacjami

Słowa kluczowe

co najmniej 3–5 słów kluczowych charakteryzujących tekst

Biogram autora

objętość ca 300–600 znaków ze spacjami – krótka informacja o autorze (wykształcenie, specjalizacja, afiliacja, rok urodzenia – opcjonalnie) i o najważniejszych (charakterystycznych) osiągnięciach/pracach naukowych i/lub artystycznych; ewentualnie podanie adresu poczty elektronicznej do kontaktu z autorem

Schemat artykułu (kolejność elementów)

1. autor i jego afiliacja
2. tytuł
3. streszczenie
4. słowa kluczowe
5. tekst główny z przypisami dolnymi (ew. w tekstach naukowych w systemie „autor – rok”)
6. bibliografia załącznikowa
7. biogram autora

Legnickie Centrum Kultury im. Henryka Karlińskiego będzie udostępniać w formie elektronicznej abstrakty uczestników paneli zaproszonym gościom oraz opiekunom paneli. Udostępnienie będzie odbywać się wyłącznie w obrębie organizacji Kongresu Chóralistyki Polskiej w ramach Festiwalu Chóralnego Legnica Cantat.